

РЕШЕНИЕ

№ 7406

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **946** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 2847 от 28.01.2020 г. по описа на Административен съд София – град, подадена от М. Ц. П., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], чрез адвокат К. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221317005473-091-001/03.09.2019 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и В. Б. Л. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1996 от 29.11.2019 г. на директора на Д"ОДОП" – С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска, съдът да отмени РА, с който е ангажирана отговорност, в качеството на управител на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в размер на 113 221,50 лв. по ЗДДС за м. 10.2015 г. като незаконосъобразен, немотивиран, противоречащ с нормата на чл. 19 от ДОПК. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – директорът на Д"ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата по мотиви подробно изложени в решението и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 662,22 лв. Представя писмени бележки.

Административен съд София – град, III отделение, 7 - ми състав, като обсъди

доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221317005473-020-001/21.08.2017 г., връчена лично на лицето на 13.02.2018 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на М. Ц. П. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството на управител на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, за задължения на дружеството за данък върху добавената стойност за периода от 01.10.2015 г. до 31.10.2015 г., установени с РА № 22220215009554-091-001/27.06.2016 г. на ТД на НАП С.. Определен е срок за завършване на ревизията до 3 месеца от датата на връчването на ЗВР. Така определеният срок е продължен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221317005473-020-002/09.05.2019 г., издадена от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221317005473-092-001/25.07.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, срещу констатациите в РД е подадено писмено възражение с вх. №58-00-2496#12/12.08.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С., последното е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221317005473-091-001/03.09.2019 г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и В. Б. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Не е спорно обстоятелството, че М. П. е управител на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД в периодите от 01.09.2015 г. до 03.02.2016 г.

С оспорвания РА на жалбоподателя е вменена отговорност на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД за ДДС за м. 10.2015 г. в размер на 113 221,50 лв. С РА не е ангажирана отговорност за лихви върху невнесените задължения.

На „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД е извършена ревизия за установяване задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период от м. 10.2015 г. Ревизията е приключила с РА №22220215009554-091-001/27.06.2016 г., издаден от орган по приходи при ТД на НАП С.. С посочения РА е променен декларирания за периода резултат от „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД. Установен е ДДС за внасяне в размер на 221 497,43 лв., заедно с лихва от 13 923,33 лв., при деклариран от дружеството резултат за периода - ДДС за възстановяване в размер на 600,57 лв. Резултатът за ревизирания период е променен, поради непризнато право на данъчен кредит по фактури с издател „ПЕН СТОК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. С оглед на факта, че както от доставчиците, така и от ревизираното лице не са представени изисканите от приходните органи документи, в РА са наведени доводи за наличие на абсолютна симулация. Правните основания, на които са се позовали приходните органи са чл. 71, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. РА е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК, не е обжалван и е влязъл в сила. Установените задължения не са внесени в републиканския бюджет към настоящия момент.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120,

ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221317005473-040-001/12.02.2019 г. Изискани са копия на документи, доказващи участието на М. П. в управлението на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД – подписвани документи, предоставяни пълномощни и др.

С писма вх. №58-00-2496#1/13.02.2019 г. и вх. №58-00-2496#3/27.02.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. са представени само декларация – за периода 07.09.2015 г. до 03.02.2016 г., приемо-предавателен протокол и декларация за разкриване на банкова тайна.

Представеният приемо-предавателен протокол е с дата 05.05.2016 г., подписан е между физическите лица И. Й. Г. /приемаща страна/ и М. Ц. П. /предаваща страна/.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица:

- И. Й. Г. - във връзка с представения от ревизираното лице приемо-предавателен протокол от 05.05.2016 г. Лицето не е открито от органите по приходи и не е представило изисканите документи и писмени обяснения.

- Т. Ч. К. - в качеството му на счетоводител на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД. Това физическо лице също не е открито от ревизиращите и не е представило документи и доказателства за дейността на дружеството.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания до регистрирани на територията на страната банки, като е изискана информация за открити банкови сметки от М. Ц. П. и „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД за м. 09 и м. 10. 2015 г.

От получената информация е било установено, че по банковите сметки на М. Ц. П. няма постъпления, а дебитните обороти са формирани само от банкови такси.

По отношение на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД били установени данни за две банкови сметки в „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД. След преглед на движението по банкова сметка BG22 PIRV 9170 1605 4359 45 в „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД с титуляр „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, е констатирано, че за периода от 16.10.2015 г. до 20.11.2015 г. от лицето М. П. Д. са изтеглени суми общо в размер на 113 221,50 лв. Тук следва да се посочи, че на стр. 11 от РД е допусната техническа грешка, като е записана банковата сметка на дружеството в „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ АД, вместо сметката в „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД.

Не са установени данни за връзката между „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и М. П. Д.. От дружеството не са подавани уведомления по чл. 62 от КТ и справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за М. П. Д..

В периодите през които М. Д. е теглила пари от банковата сметка на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, същата е била управител на други дружества - „БГ ТРЕЙДЪР КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /за периодите от 24.04.2015 г. до 04.11.2015 г./ и „ЕМ ШОП МД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /за периодите от 11.05.2015 г. до 28.10.2015 г./

В хода на ревизията не са представени данни и доказателства от които да се установи в какво качество М. П. Д. е теглила суми общо в размер на 113 221,50 лв. от банковата сметка на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и как се е разпоредила с тях.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221317005473-040-001/12.02.2019 г., от М. Ц. П. изрично е изискано да посочи по какъв начин е упражнявал контрол върху разплащанията на дружеството,

делегира ли е права на други лица и как е контролирал действията им, налагал ли е санкции при нарушения и несправяне със задълженията.

От представените писмени обяснения на М. Ц. П. /цитирани по – горе/ не се посочват имена на упълномощени лица. Липсват данни за налагани санкции на пълномощници и/или длъжностни лица, поради нарушения и несправяне със задълженията. Ревизираното лице не е проявило необходимата процесуална активност и не е посочило пред ревизиращите какви действия е предприело, за да защити интересите на дружеството. Поради това ревизиращите са приели, че отговорността за всички действия по време на управлението на М. П. е негова и не е налице виновно поведение от страна на други лица. Органите по приходи са подчертали също, че няма как сумата от 113 221,50 лв. да бъде изтеглена от банковата сметка на дружеството, без знанието на управителя.

Във връзка с установеното ревизиращите са заключили, че М. Ц. П. - като управител и едноличен собственик на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД е действал недобросъвестно и е допуснал отклоняване на имущество в пари от патримониума на дружеството, в полза на трети лица.

Със Заповед №Р-22220215009554-020-001/24.11.2015 г. е възложено извършването на ревизия на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД за установяване задълженията по ЗДДС за периодите от 14.09.2015 г. до 31.10.2015 г. Заповедта е връчена на 24.11.2015 г. - лично на М. Ц. П..

След като е получил ЗВР, М. П. е продал на 28.01.2016 г. дяловете си от „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД на „АЛФА ПИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. По данни на търговския регистър, от 03.02.2016 г. управител на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД е Б. Ф. А. /управител и едноличен собственик на капитала на още 23 дружества със задължения към бюджета/, а от 05.05.2016 г. дружеството се представлява и управлява от И. Й. Г. /управител на още 18 броя дружества, по-голяма част от които също са със задължения към бюджета/.

Ревизиращият екип е установил, че М. П. е подписал представения в хода на настоящата ревизия приемо-предавателен протокол от 05.05.2016 г. /описан по-горе/ не с лицето, което е поело управлението на дружеството веднага след него - Б. Ф. А., а със следващия по ред управител - И. Й. Г.. Освен това приемо-предавателният протокол от 05.05.2016 г. е съставен малко преди издаването на РД №Р-22220215009554-091-001/12.05.2016 г. на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД.

Установено било и, че дългът на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е несъбираем, тъй като дружеството не притежава недвижими имоти, не притежава движими вещи и МПС, няма данни за наличие на вземания от трети лица, наложено е обезпечение върху банковите сметки, които са без авоари.

Във връзка с установеното органите по приходите са приели, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като е изпълнен сложният фактически състав, визиран в цитираната разпоредба:

На първо място, ревизираното лице притежава качеството „управител“ на задължено по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК лице в периодите, за които са установени задължения за ДДС - с издадения на дружеството РА №22220215009554-091-001/27.06.2016 г., който е влязъл в сила.

На следващо място, М. Ц. П. е допуснал недобросъвестно отчуждаване на пари от имуществото на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 или т. 2 от ДОПК, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло.

В обобщение на изложеното е направен извод, че е налице недобросъвестно поведение от страна на жалбоподателя, което се намира в причинно-следствена връзка с възникването и неплащането на задълженията на представляваното от него дружество.

При горните обстоятелства органите по приходи са ангажирали отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД в размер на 113 221,50 лв. Така ангажираната отговорност е само до размера на отчужденото имущество в пари и не включва отговорност за лихви.

В хода на съденото производство като доказателства по делото са приети, представените с административната преписка писмени документи и допълнително ангажираните от страните във връзка с дадени от съда указания.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване ССЕ и три допълнителни заключения, изготвена от вещото лице К. К.. Съдът кредитира ССЕ и допълнително приетите такива, доколкото експертът е отговорил на поставените задачи, като е представил подробно отговори на зададените въпроси в табличен вид. В приетата по делото ССЕ, вещото лице е установило, че за процесния период 01.09.2015 г. – 31.05.2015 г. с пълномощно № 2823 от 05.10.2015 г. издадено от М. П. на М. П. Д., потвърдено от Д. от кантората на „АМ – ТЕХОЛОДЖИ“ ЕООД за теглене на суми в размер на 75 539 лв. Няма посочено основание на теглените суми. В първото допълнително заключение експертът е отговорил на въпроси, какви са сумите, които е внасял жалбоподателя по сметка на дружеството. По нататък в представеното второ допълнително заключение, вещото лице е отговорило на въпроси, относно издадени фактури през м. 10 и м. 11.2015 г. от „Пауър Тийм газ“ ООД към жалбоподателя и съответно как е извършено плащането по тях. Посочил е, че поради липса в материалите по делото на приложени дневници за покупки и СД по ЗДДС от „АМ Т.“, за процесните фактури (подробни описани в заключенията) за процесните периоди, експертът не е могъл да даде отговор на поставените въпроси. В третото допълнително заключение експертът е посочил, че издадените фактури от „Пауър Тийм газ“ ООД, са включени в ДПок и СД по ЗДДС на жалбоподателя, но по отношение на плащането в банковите бордери липсва описание на фактурата, по която е извършен превода.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Спорът по делото е свързан с за установяване на отговорност на жалбоподателя за публични задължения на друг субект, а именно дружеството „Ам – Технолоджи“ ЕООД. Такъв вид отговорност е предвидена в разпоредбите на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Същността на отговорността по чл. 19 от ДОПК се състои във вменяване на задължение на едно лице да заплати задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, дължими от друг субект. Целта на производството е вземането да се насочи, освен към основния длъжник и към трети лица. Видно от текста на чл. 19 от ДОПК, предпоставка за реализиране на отговорност е лицето, на което е вменена тази отговорност да е управител на длъжника за времето, за което е установено наличие на неплатени от същия публични задължения. В случая тази предпоставка е безспорно установена. Касае се за непогасени от „Ам – Технолоджи“

ЕООД данъчно - осигурителни задължения за периоди подробно описани в настоящото решение.

С нормите на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК законодателят е уредил особена хипотеза на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължения за данъци и/или осигурителни вноски субекти или тези, които са длъжни да ги удържат и внасят /чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК/. В тази връзка е безспорно установено обстоятелството, че през ревизираните периоди жалбоподателят е управител и едноличен собственик на капитала на „АМ – ТЕХОЛОДЖИ“ ЕООД. По силата на чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/ дружествата с ограничена отговорност се представляват от управител, който организира и ръководи дейността им. Правомощията на управителя произтичат от закона и дружествения договор. Компетенциите му включват управленска дейност – организиране и ръководство на дейността на юридическото лице и дейност като волеизявяващ орган. Регламентираното от закона овластяване на представляващия юридическото лице да организира и ръководи дейността му, обосновава наличието на презумпция за знание за стопанското и финансово-икономическо състояние на дружеството, за сключване и изпълнение на търговските сделки и произтичащите от тях последици. В този смисъл може да се приеме, че органите по приходите правилно са определили субектът на отговорността, спрямо когото може да се реализира отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Спорна по делото се явява наличието на втората предпоставка за ангажиране на конкретния вид субсидиарна отговорност, а именно чрез действие или бездействие отговорният субект да е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви по съответния ред пред органите на приходната агенция. Видно от констатациите в РД, органите по приходите са приели, че с действията си М. Ц. П., в качеството си на управител на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, умишлено и недобросъвестно е оцетил бюджета, като е допуснал отклоняване на имущество в пари от патримониума на дружеството, в полза на трети лица, вместо да погаси текущите и бъдещи публични задължения на юридическото лице.

Съпоставяйки направените от органите по приходите изводи с установената при ревизията фактическа обстановка, правилно решаващият орган е приел, че са налице предпоставки за ангажирането на отговорност по чл. 19 от ДОПК за непогасените задължения на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД за данък върху добавената стойност за периода от 01.10.2015 г. до 31.10.2015 г., установени с РА № 22220215009554-091-001/27.06.2016 г. на ТД на НАП С.. Т.е. в действителност е налице фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, с който е предвидена отговорност на управителя или член на орган на управление при недобросъвестно извършване на плащане в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или т. 2 от ДОПК, представляващо скрито разпределение на печалбата или дивидент или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото юридическо лице е намаляло и по този начин е осуетена възможността на дружеството да изплати своите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. В тази връзка доколкото в правомощията на решаващият

орган по чл. 155, ал. 1 от ДОПК е предвидено, че той е инстанция по съществуващото на спора и като такава в може да променя правното основание, послужило за съответното облагане, не е налице нарушение на процесуалните правила при ангажираното на субсидиарната отговорност на М. Ц. П. за задълженията на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД в хипотеза на ал. 2 на чл. 19 от ДОПК.

Между страните няма спор, че през ревизираните периоди М. Ц. П. е бил управител на АМ – Т.“ ЕООД, а последното има непогасени публични вземания за ДДС за периода от 01.10.2015 г. до 31.10.2015 г., установени с РА № 22220215009554-091-001/27.06.2016 г. на ТД на НАП С., който е и влязъл в сила. В случая от страна на органите по приходите са предприети действия за събиране на публичните вземания от самото задължено юридическо лице в съответствие с чл. 20 от ДОПК. За обезпечаването на публичния дълг са наложени запори върху декларираните банкови сметки на дружеството, тъй като дружеството не притежава други активи и няма постъпили плащания за погасяване на задълженията на дружеството.

Съдът намира за изпълнена и втората предпоставка, визирана в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно, че жалбоподателят, в качеството му на управител на дружеството, е извършил недобросъвестни плащания от имуществото му, представляващи скрито разпределение на печалбата. ДОПК не е въвел дефиниция за „скрито разпределение на печалбата“ или „дивидент“ за целите на чл. 19 от ДОПК. При липса на легална дефиниция понятието се прилага с това значение, което има в друг клон на правото, или при наличие на няколко – в най-близкия такъв. Легални дефиниции на двете понятия са въведени за целите на ЗКПО.

По отношение на термина „скрито разпределение на печалбата“ за целите на чл. 19, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК приложимо е определеното с §1, т. 5 от ДР на ЗКПО, а именно: „а) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви „а“ и „б“; б) начислените разходи за лихви /освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт/, когато са налице поне три от следните условия: аа) заемът превишава собствения капитал на платеща на дохода към 31 декември на предходната година; бб) изплащането на заема или на лихвите по него не е ограничено с фиксиран срок; вв) изплащането на заема или на лихвите по него или размерът на лихвите е в зависимост от наличието или от размера на печалбите на платеща на дохода; гг) изплащането на заема е в зависимост от удовлетворяване исканията на други кредитори или от изплащането на дивиденти.“

Както от текста на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, така и от приложимата дефиниция на ЗКПО е видно, че скритото разпределение на печалбата има следните

характеристики: - форма – плащане в пари или натура; получатели на сумите – собственикът на капитала, акционерите, съдружниците или свързани с тях лица; характер на сумата: - несвързана с дейността или превишаваща обичайните пазарни нива; - разход за лихви в случаите по §1, т. 5, б. „б“ от ДР на ЗКПО /без оглед на получателя на лихвените плащания/.

В хода на ревизията е безспорно установено, че М. Ц. П., в качеството си на управител на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, в периода от 16.10.2015 г. до 20.11.2015 г. е допуснал лицето М. П. Д. да изтеглили от банковата сметка на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД суми общо в размер на 113 221,50 лв. Сумите са били изтеглени в периодите през които жалбоподателят е бил управител на дружеството, като по делото няма доказателства сумите да са изтеглени от банковата сметка на дружеството без неговото знание. Не са наведени и твърдения от жалбоподателя за липса на представителна власт на М. Д.. Следователно правилен и основателен е извода на ревизиращия екип, че управителят умишлено и недобросъвестно /с оглед наличието на натрупани и текущи задължения към бюджета, които не са обслужвани нито своевременно, нито със забава/, е извършил отклоняване на средства от дружеството, в полза на трети лица, като по този начин е препятствал погасяването на текущите задължения на дружеството и е спомогнал за формирането на нови такива. В тази връзка съдът приема, че действията на жалбоподателя следва да се квалифицират като недобросъвестни, тъй като оспорващият в качеството си на управител на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД е бил длъжен да осъществява управлението на стопанската дейност в интерес на дружеството, в това число и да осигурява администриране на данъците и задължителните осигурителни вноски, които без съмнение спадат в текущите управленски дейности. Извършените разпоредителни действия, /още повече, че е разполагал с данни за движението по банковите сметки на дружеството и е следвало да контролира банковите транзакции, включително тегленето на пари в брой от банковите сметки на дружеството/ с паричните средства на дружеството, са довели до намаляване на имущество на последното и до невъзможност за погасяване на задълженията на „АМ – ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД. Чрез тези свои действия жалбоподателят е съзнавал и целял непогасяване на данъчните задължения чрез изграден от него механизъм за отклоняване на активи на дружеството, в полза на трето лице.

Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция намира за доказана причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и несъбираемостта на задълженията на дружеството, представляваща последния елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Налице е уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, като посоченото поведение е единствената причина за несъбираемостта на публичните задължения.

Към датата на приключване на ревизията не е налице погасяване на задълженията на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и следователно заплащането на задължението от основния длъжник води до отпадане на отговорността за третото лице, установена по реда на чл. 19 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че в хода на ревизията е установено проявлението на всички елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, обосноваващи реализиране на отговорността на жалбоподателя.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема жалбата на М. Ц. П. за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК на ответника се следват да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 178,86 лв., определено по реда на чл. 7, ал.2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ц. П., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], чрез адвокат К. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221317005473-091-001/03.09.2019 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и В. Б. Л. – ръководител на ревизията, с който са определени задължения на „АМ-ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД в размер на 113 221,50 лв., потвърден с решение № 1996 от 29.11.2019 г. на директора на Д”ОДОП” – С. при ЦУ на НАП,

ОСЪЖДА М. Ц. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП, разноски в размер на 9 178,86 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: